

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Pavla Molka a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **Českomoravský svaz mlékárenský z. s.**, se sídlem V Olšinách 2300/75, Praha 10, zast. JUDr. Sylvii Sobolovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Jungmannova 745/24, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 3. 2021, č. j. 62289/2020-MZE-18141, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 6. 2024, č. j. 14 A 75/2021-184, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Státní zemědělský intervenční fond rozhodnutím ze dne 25. 9. 2020, č. j. SZIF/2020/0590760, uložil žalobci povinnost vrátit do 60 dnů ode dne doručení rozhodnutí finanční prostředky ve výši 87 504 408,28 Kč, které mu byly poskytnuty v rámci propagačního programu „EU Mléčná cesta“. Žalovaný toto rozhodnutí potvrdil v záhlaví uvedeným rozhodnutím.

[2] Žalobce rozhodnutí žalovaného napadl žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který jej v záhlaví uvedeným rozsudkem zrušil.

[3] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností. Současně navrhl, aby Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Návrh zdůvodnil tím, že v návaznosti na rozsudek městského soudu by musel zastavit řízení o vrácení dotace. V kasační stížnosti zároveň navrhuje podání předběžné otázky Soudnímu dvoru EU. Pokud by k jejímu položení došlo, a byla-li by byla kasační stížnost následně úspěšná, je žalovaný omezen jednoletou lhůtou pro provedení případného přezkumného řízení. Tato lhůta by mohla s ohledem na trvání řízení o předběžné otázce a kasační stížnosti marně uplynout, část dotace proplacená z fondu EZZF by pak mohla být vyloučena z financování. Důsledky nevymáhání neoprávněně vyplacené částky dotace tak dopadnou do rozpočtu České republiky. Tato újma je nepoměrně větší než újma, která by případně vznikla žalobci, neboť ten doposud finanční prostředky nevrátil. Jednalo by se tak o faktické zachování dosavadního stavu.

[4] Žalobce ve vyjádření k návrhu uvedl, že není splněna ani jedna podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatel v první řadě nedostatečně tvrdí a nedokládá újmu, ke které by nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti mohlo dojít. Vůbec totiž neuvádí, jaký veřejný zájem by měl být ohrožen. Výběr finančních prostředků nelze považovat za veřejný zájem. Případná újma žalobce by naopak byla nepoměrně větší než jakákoliv potenciální újma na straně stěžovatele. Žalobce je totiž spolkem s velmi malým počtem zaměstnanců a finančních prostředků. V důsledku přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by po něm mohly být vymáhány finanční prostředky, kterými nedisponuje (a vzhledem k tomu, že se jednalo o dotaci, ani nedisponoval), a skončil by v úpadku. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by bylo rovněž v rozporu s veřejným zájmem, neboť žalobce je neziskovou organizací sdružující osoby podnikající v oblasti výroby a zpracování mléka, přičemž jeho činnost v této oblasti lze považovat za činnost ve veřejném zájmu.

[5] NSS po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že v projednávaném případě nejsou naplněny podmínky pro přiznání odkladného účinku.

[6] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s., přiměřeně aplikovatelného na řízení o kasační stížnosti, se odkladný účinek přizná, 1) jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Dle bodu 8 usnesení NSS ze dne 16. 8. 2017, č. j. 7 As 243/2017-24, má odkladný účinek kasační stížnosti „*charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti je prolamována právní moc soudního rozhodnutí, což je zákonem podmíněno splněním stanovených podmínek.*“

[7] Také správní orgán, je-li v pozici stěžovatele, může požádat o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti poukazem na stejné zákonné podmínky, které stanoví § 73 odst. 2 s. ř. s. pro žalobce, přičemž s „*ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nenabraditelné újmě.*“ (usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006-49, č. 1255/2007 Sb. NSS)

[8] Aby Nejvyšší správní soud mohl kasační stížnosti odkladný účinek přiznat, musí stěžovatel (a pouze on) v první řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že nepřiznáním odkladného účinku hrozí vznik nepoměrně větší újmy, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám (srov. například usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Hrozící újma však musí být závažná a především reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní. Vylicení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě pak musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem městského soudu obává, by pro něj, resp. veřejný zájem, byl zásadním zásahem (viz například usnesení NSS ze dne 5. 1. 2017, č. j. 10 Ads 313/2016-27). NSS zároveň není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval

pokračování

důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (srov. usnesení NSS ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011-74).

[9] Návrh stěžovatele uvedené požadavky nesplňuje. Stěžovatel jej totiž odůvodnil pouze hypotetickou délkou řízení při případném položení předběžné otázky Soudnímu dvoru EU. Přiznání odkladného účinku je však vázáno nikoli na obecnou možnost vzniku újmy (tedy na újmu pouze hrozící), nýbrž na konkrétní újmu, která by následkem výkonu či účinku napadeného rozhodnutí s velkou pravděpodobností nastala (srov. usnesení NSS ze dne 5. 1. 2005, č. j. 1 Afs 106/2004-49, č. 982/2006 Sb. NSS). Za újmu v uvedeném smyslu proto nelze považovat případnou délku řízení o kasační stížnosti a potenciální uplynutí lhůty k zahájení přezkumného řízení a s tím spojené (opět potenciální) obtíže s odklizením kolidujícího rozhodnutí o zastavení řízení (srov. bod 35 usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS).

[10] Nelze se ztotožnit ani se stěžovatelovým tvrzením, že přiznáním odkladného účinku by žalobci nevznikla žádná újma, neboť finanční prostředky doposud nevrátil, a byl by tak fakticky zachován dosavadní stav. Stěžovatel totiž sám v návrhu zároveň uvádí, že k negativnímu dopadu do rozpočtu ČR by došlo právě nevymáháním neoprávněně vyplacené částky. Žalobce naopak přesvědčivě vyložil, proč by pro něj bylo vymáhání vyplacené dotace likvidační. Jen stěží by mohl NSS přiznat kasační stížnosti odkladný účinek a spoléhat se pouze na tvrzení stěžovatele, že by došlo k faktickému zachování současného stavu.

[11] Nejvyšší správní soud proto odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal (§ 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s.). Tím nikterak nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. srpna 2024

JUDr. Pavel Molek
předseda senátu